

Dede.

1851

Doorsped.

BY LE
GOUDEN BRUILOFT
 VAN ONZE OUDERS
CORNELIUS DIERCKXSENS
 EN
JOHANNA DE PUES,

Plegtig gevierd te Antwerpen, den 1sten van Bloccimaend.

Vroelyk is een bruilofsdag;
 Vroelyk is het echtehuwelyk;
 Waar 't gesingeld Minnekind,
 Twee gelieven 't hoofd mag stieren,
 En twee harten zamen bindt.

Schoon is de aanzoeg van den togt,
 Als twee jonge reisgezellen,
 Stappen in den huwelyk boot;
 Als de wind het zeil doet zwellen,
 En het schipje zeevaert, voort.

De afzeert is een dag van vreugd,
 Voor het paar en voor de vrienden.
 Hartelyk rolt in zinken stond;
 By het volk ankerwinden;
 't Goede reis, uit ieders mond.

Doch, niet minder is 't geluk,
 Als het schip door de echebaren,
 Amkomt op 't verlangde strand,
 En na vyfzig volle jaren,
 In een volge harte hand.

Als het met een ryke vrucht,
 Op een halve eeuw verlegen,
 Als de jubelende box,
 Opgewacht door ieders zegen,
 Aan de goeden kusten stoot.

Dierbare Ouders! dit geluk,
 Is a thans ten doel gevallen;
 Hedee is 't uw Jubelcent,
 En uw kindten vierten 't allen,
 Met een opgeruimde gese.

Wat ons hart hierly gevoelt,
 't Dit is niet uit te drukken!
 Woorden geven dit niet weer;
 Maar met innig zielverrukken,
 Danken wy den Goeden Heer.

Ten ons leden de eerste stral,
 Van de zon uit de contraklunen,
 Met haer gulden leugelood,
 Vriendelyk kwam tegengloren,
 Sprak ons kinderlyk gemoed.

God! 't ontvang ons aller dank,
 Voor 't geluk en voor den zegen,
 Dien Gy, vaderlyk en mild,
 Als een schoone goeden regen,
 Op ons versterkten wile!

Held Ge onze Ouders lang gepoerd,
 Wil hun 't leven nog verlegen;
 Als 't U, leen van zoo veel goed,
 Moeg behagen, moeg gelengen,
 Maek hem levensavond zoet!

In naem van al de Kinderen,
 PETRUS DIERCKXSENS.

